

Drahí bratia a sestry,

takto sa nám prihovárал náš milovaný o. Daniel počas homílií svätých omší. **My** sme boli jeho bratia a sestry, **my** sme boli jeho rodina. Ako pekne povedal o. Branislav Koppal ešte v utorok v tomto kostole, o. Daniel bol **ženichom našej farnosti**, my farníci sme boli **jeho nevestou**, **spolu** sme tvorili naozaj akoby **manželstvo**. A zrejme **za všetkých z našej farnosti** môžem potvrdiť, že manželstvo to bolo **šťastné**, až do konca.

Ten **koniec** tento týždeň nás zaskočil a **pretože sme o. Daniela milovali a cítili sa milovaní ním**, cítime teraz bolesť z jeho náhleho odchodu. **Láska**, ako pokračoval o. Branislav, vedie k tomu, že strata milovanej osoby **nás bolí, veľmi bolí**. Ale vďaka tomu dozrievame a **tá láska za to stojí**. Pán Ježiš sa **z lásky** obetoval za nás a Jeho **obeta** za nás zmysel lásky, **lásky ktorá aj bolí**, potvrdzuje.

Otec Daniel sa tiež akoby **obetoval z lásky za nás**, svojich farníkov a priateľov. Počas svojho vyše osem a pol ročného pôsobenia v našej farnosti a predtým desiatich rokov pôsobenia vo farnosti v Uľanke **sa dotkol srdc asi všetkých z nás**, čo sme sa tu dnes zhromaždili a mnohých ďalších, ktorí tu teraz byť nemôžu. Bol nielen našim kňazom a svedníkom, ale bol skutočným „**bačom** svojich ovečiek“, ako sám seba rád nazýval, bol našim **kamarátom**, dobrým **spoločníkom** „do koča i do voza“, **bol priateľom**, ktorý mnohým z nás pomohol, **keď nám bolo ťažko**. **Na to nikdy nezabudneme**.

Rád žartoval a rád si robieval žarty najmä zo seba. Ako v poslednom období hovorieval, príčinou jeho zdravotných ťažkostí bolo „veľké srdce“. Bolo príliš namáhané, pretože **o. Daniel nechcel oddychovať, chcel slúžiť**. Jeho posledné slová, ktoré sme niektorí v pondelok 8. januára od neho obdržali emailom boli: *Požehnaný deň! Ja ťahám do Leopoldova, azda ma aj pustia odtiaľ...*
Na pohreb. Mŕtvych pochovávať, skutok milosrdenstva. A odtiaľ do Dolného Kubína na stretko Spoločenstva Fatima. To akože mám pondelok – voľný deň. (smajlík)
S Božou pomocou... Daniel.

Odišiel, mal veľké srdce - to srdce v pondelok prestalo biť. Mal veľké srdce predovšetkým pre nás svojich farníkov, ale i pre mnohých ďalších ľudí. Jeho srdce prestalo biť, ale biť bude ďalej **čiasťočne v každom z nás**, ktorých sa to srdce dotklo.

Cítime, že o. Daniel by si želal, aby **Duch Svätý naďalej vanul** tu vo Farnosti Svätého Ducha, aby sme **pokračovali v aktivitách**, ktoré sa tu pod jeho vedením osem a pol roka konali, od najmenších detičiek až po seniorov. A aby sme predovšetkým **žili vo svornosti a láske ako jedna rodina**. Práve na **posilňovanie a rozvoj vzťahov** kládol o. Daniel veľký dôraz a jeho úmysly a modlitby smerovali predovšetkým **za naše rodiny a za našu veľkú farskú rodinu**.

O smrti o. Daniel hovorieval, že „smrť nie je koniec, ale radosť zo stretnutia s Pánom.“ Tiež rád pripomínal slová Sv. Terézie z Lisieux: „Pre mňa si nepríde smrť, pre mňa si príde Ježiš.“

Milý Daniel, ďakujeme Pánovi, že Ťa v r. 2009 poslal slúžiť **sem do našej farnosti** a že sme Ťa takto mohli spoznať. **Ďakujeme Ti** za Tvoje priateľstvo, za duchovné vedenie i službu a **cítíme**, že v našich srdciach, nás „Tvojich ovečiek“, zostaneš navždy. **Veríme**, že si už zakúsil radosť zo stretnutia s Pánom. **Nech Ti** náš dobrotivý Boh dá večné odpočinutie v nebi.

Miroslav Haviar

